26 Μαίου 2020

ΑκαΔΗΜΑΪΚΟ

ΕΤΟΣ: 2019-

2020

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ

Άσκηση 3η - Συγχρονισμός | Καπαρού Αλεξάνδρα (03117100) Χλαπάνης Οδυσσέας (03117023)

Ομάδα : oslaba21

Άσκηση 3.1

Makefile

Μετά τη χρήση του Makefile παρατηρούμε ότι δημιουργούνται τρία εκτελέσιμα. Το pthreadtest.c το οποίο λειτουργεί κανονικά (τυπώνει οκ) και τα simplesync-atomic και simplesync-mutex τα οποία δεν λειτουργούν κανονικά (not ok).

• Δύο εκτελέσιμα από ένα αρχείο κώδικα

Παρόλο που έχουμε μόνο δύο αρχεία κώδικα παράγονται τρία διαφορετικά εκτελέσιμα. Αυτό συμβαίνει επειδή στον κώδικα simplesync.c υπάρχει ένα if statement το οποίο εξαρτάται από δεδομένα τα οποία παρέχει το Makefile. Στην κατασκευή του Makefile επιλέγουμε να κάνουμε μεταγλώττιση του ενός προγράμματος με τον έναν τρόπο και του άλλου με τον άλλο (-DSYNC_ATOMIC και -DSYNC_MUTEX).

> Πηγαίος κώδικας της 3.1

```
* simplesync.c
* A simple synchronization exercise.
* Vangelis Koukis <vkoukis@cslab.ece.ntua.gr>
* Operating Systems course, ECE, NTUA
*/
#include <errno.h>
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <unistd.h>
#include <pthread.h>
* POSIX thread functions do not return error numbers in errno,
* but in the actual return value of the function call instead.
* This macro helps with error reporting in this case.
*/
#define perror_pthread(ret, msg) \
    do { errno = ret; perror(msg); } while (0)
#define N 10000000
/* Dots indicate lines where you are free to insert code at will */
/* ... */
pthread_mutex_t lock;
```

```
#if defined(SYNC_ATOMIC) ^ defined(SYNC_MUTEX) == 0
# error You must #define exactly one of SYNC ATOMIC or SYNC MUTEX.
#endif
#if defined(SYNC ATOMIC)
# define USE_ATOMIC_OPS 1
#else
# define USE_ATOMIC_OPS 0
#endif
void *increase_fn(void *arg)
    int i;
    volatile int *ip = arg;
    fprintf(stderr, "About to increase variable %d times\n", N);
    for (i = 0; i < N; i++) {
         if (USE_ATOMIC_OPS) {
             /* ... */
             /* You can modify the following line */
             __sync_fetch_and_add(ip,1);
             /* ... */
         } else {
             if(pthread_mutex_lock(&lock))
             fprintf(stderr, "Mutex lock error");
             exit(1);
             /* You cannot modify the following line */
             ++(*ip);
             if(pthread_mutex_unlock(&lock))
             fprintf(stderr, "Mutex unlock error");
        }
    fprintf(stderr, "Done increasing variable.\n");
    return NULL;
}
void *decrease_fn(void *arg)
    int i;
    volatile int *ip = arg;
```

```
fprintf(stderr, "About to decrease variable %d times\n", N);
    for (i = 0; i < N; i++) {
         if (USE_ATOMIC_OPS) {
             /* ... */
              /* You can modify the following line */
              __sync_fetch_and_sub(ip,1);
             /* ... */
         } else {
                  if(pthread_mutex_lock(&lock))
    {
           fprintf(stderr, "Mutex lock error");
    }
              /* ... */
              --(*ip);
              /* ... */
                                if(pthread_mutex_unlock(&lock))
             fprintf(stderr, "Mutex unlock error");
         }
    fprintf(stderr, "Done decreasing variable.\n");
    return NULL;
}
int main(int argc, char *argv[])
{
    int val, ret, ok;
    pthread_t t1, t2;
    if(pthread_mutex_init( &lock,NULL))
         perror("error in initialise of mutex");
         exit(1);
    }
     * Initial value
     */
    val = 0;
     * Create threads
```

```
*/
    ret = pthread_create(&t1, NULL, increase_fn, &val);
         perror_pthread(ret, "pthread_create");
         exit(1);
    ret = pthread_create(&t2, NULL, decrease_fn, &val);
    if (ret) {
         perror_pthread(ret, "pthread_create");
         exit(1);
    }
     * Wait for threads to terminate
    ret = pthread_join(t1, NULL);
    if (ret)
         perror_pthread(ret, "pthread_join");
    ret = pthread_join(t2, NULL);
    if (ret)
         perror_pthread(ret, "pthread_join");
     * Is everything OK?
    ok = (val == 0);
    printf("%sOK, val = %d.\n", ok ? "" : "NOT ", val);
    pthread mutex_destroy(&lock);
    return ok;
}
```

Το Makefile που φτιάξαμε

```
CC = gcc

# CAUTION: Always use '-pthread' when compiling POSIX threads-based
# applications, instead of linking with "-lpthread" directly.

CFLAGS = -Wall -O2 -pthread

LIBS =

all: simplesync-mutex simplesync-atomic
```

```
## Simple sync (two versions)

simplesync-mutex: simplesync-mutex.o
$(CC) $(CFLAGS) -o simplesync-mutex simplesync-mutex.o $(LIBS)

simplesync-atomic: simplesync-atomic.o
$(CC) $(CFLAGS) -o simplesync-atomic simplesync-atomic.o $(LIBS)

simplesync-mutex.o: simplesync.c
$(CC) $(CFLAGS) -DSYNC_MUTEX -c -o simplesync-mutex.o simplesync.c

simplesync-atomic.o: simplesync.c
$(CC) $(CFLAGS) -DSYNC_ATOMIC -c -o simplesync-atomic.o simplesync.c

clean:
rm -f *.s *.o pthread-test simplesync-{atomic,mutex}
```

Ερωτήσεις της 3.1

1. Βλέπουμε ότι λόγω των κλειδωμάτων κατά τον συχρονισμό, δεν μπορούν να έχουν ταυτόχρονα πρόσβαση στο κρίσιμο τμήμα όλα τα threads και γι'αυτό τον λόγο υπάρχει παραπάνω καθυστέρηση σε σχέση με όταν δεν έχουμε συγχρονισμό.

```
oslaba21@os-node1:~/3/3.ody/3.1$ time ./simplesync-atomic
About to increase variable 10000000 times
About to decrease variable 10000000 times
Done decreasing variable.
Done increasing variable.
OK, val = 0.
real
       0m0.411s
user
       0m0.808s
       0m0.000s
oslaba21@os-nodel:~/3/3.ody/3.1$ time ./simplesync-mutex
About to increase variable 10000000 times
About to decrease variable 10000000 times
Done increasing variable.
Done decreasing variable.
OK, val = 0.
real
       0m3.640s
user
       0m3.640s
       0m2.796s
```

```
oslaba21@os-nodel:~/3/3.alex/3.1$ time ./simplesync-wrong
About to increase variable 100000000 times
About to decrease variable 100000000 times
Done decreasing variable.
Done increasing variable.
NOT OK, val = -7157200.

real 0m0.038s
user 0m0.072s
sys 0m0.000s
```

- 2. Παρατηρούμε ότι το αρχικό λάθος πρόγραμμα είναι το πιο γρήγορο (real time) ενώ το mutex πρόγραμμα είναι το πιο αργό. Αυτό συμβαίνει μάλλον επειδή το λάθος πρόγραμμα εκτελεί όλα τα threads τελείως παράλληλα (με δυσάρεστα αποτελέσματα βέβαια) χωρίς να περιμένει κάτι, το atomic περιμένει κάθε thread αλλά πάντα κάποιο thread κάνει πρόοδο, ενώ το mutex δεν μας βεβαιώνει ότι κάποιο thread κάνει πρόοδο πάντα.
- 3. Ένα παράδειγμα της assembly που δημιουργείται είναι αυτό της ατομικής πρόσθεσης που φαίνεται στην παρακάτω φωτογραφία, το οποίο μας δείχνει ότι στην γραμμή 50 (.loc 1 50 0) έχουμε κλείδωμα (lock) και προσθήκη του άσσου στον καταχωρητή rbx(δηλαδή αύξηση κατά 1). Κοιτάζοντας τον κώδικα simplesync.c βλέπουμε ότι εκείνη την νραμμή αντιστοιχεί συνάρτηση η κλειδώνει sync fetch and add(ip,1) που πράγματι τον καταχωρητή και τον αλλάζει.

```
.L2:
    .loc 1 50 0
    lock addl $1, (%rbx)
```

4. Ένα κομμάτι κώδικα σε c για τα posix mutexes είναι το παρακάτω:

```
if(pthread_mutex_lock(&lock))
{
   fprintf(stderr, "Mutex lock error");
   exit(1);
}
/* You cannot modify the following line */
++(*ip);
//
if(pthread_mutex_unlock(&lock))
{
   fprintf(stderr, "Mutex unlock error");
}
```

Το οποίο μεταφράζεται σε assembly ως εξής:

Βλέπουμε δηλαδή ότι έχουμε τις συναρτήσεις pthread_mutex_lock και pthread_mutex_lock που κλειδώνουν και ξεκλειδώνουν αντίστοιχα το κρίσιμο μέρος. Παρατηρούμε επίσης ότι πριν την αύξηση ++(*ip) έχουμε δύο εντολές μετακίνησης movl που μεταφέρουν κάπου την τιμή (movl 0(%rbp), %eax) και την κλειδώνουν(\$lock, %edi) και μετά την αύξηση έχουμε άλλη μια μετακίνηση που επαναφέρει την τιμή (%eax, 0(%rbp)). Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι γίνονται κάποιες άσκοπες μετακινήσεις κατά την υλοποίηση με mutexes κάτι το οποίο γίνεται εμφανές από την αύξηση του χρόνου αυτής της υλοποίησης σε σχέση με εκείνη που χρησιμοποιεί ατομικές λειτουργίες, όπως είδαμε και στο 1ο ερώτημα.

Άσκηση 3.2

Πηγαίος κώδικας της 3.2

```
/*
 * mandel.c
 *

* A program to draw the Mandelbrot Set on a 256-color xterm.
 *

*/

#include <stdio.h>
#include <unistd.h>
#include <assert.h>
```

```
#include <string.h>
#include <math.h>
#include <stdlib.h>
#include <pthread.h>
#include <semaphore.h>
#include "mandel-lib.h"
#include <errno.h>
#include <signal.h>
#define perror_pthread(ret, msg) \
    do { errno = ret; perror(msg); } while (0)
#define MANDEL MAX ITERATION 100000
* Compile-time parameters *
***********
void signalhandler(int ctrl)
                              //What to do if the user presses Ctrl-C
signal(ctrl, SIG_IGN);
                            //SIG_IGN is used to ignore the signal
                              //Reset color
reset_xterm_color(1);
exit(0);
}
/*
* Output at the terminal is x_chars wide by y_chars long
int y_chars = 40;
int x_chars = 130;
int thread no;//=3; //the number of threads
typedef struct
                  //rename the struct
    pthread_t thread_id; //id for every thread that is created
                  //the line for every thread
    int line;
    sem t semaphore;
                         //semaphore between line and line+1
}pthread_struct;
pthread_struct *thread;
/*
* The part of the complex plane to be drawn:
* upper left corner is (xmin, ymax), lower right corner is (xmax, ymin)
*/
double xmin = -1.8, xmax = 1.0;
double ymin = -1.0, ymax = 1.0;
* Every character in the final output is
```

```
* xstep x ystep units wide on the complex plane.
*/
double xstep;
double ystep;
 * This function computes a line of output
* as an array of x_char color values.
void compute_mandel_line(int line, int color_val[])
{
     * x and y traverse the complex plane.
    double x, y;
    int n;
    int val;
    /* Find out the y value corresponding to this line */
    y = ymax - ystep * line;
    /* and iterate for all points on this line */
    for (x = xmin, n = 0; n < x_chars; x+= xstep, n++) {
         /* Compute the point's color value */
         val = mandel_iterations_at_point(x, y, MANDEL_MAX_ITERATION);
         if (val > 255)
              val = 255;
         /* And store it in the color_val[] array */
         val = xterm_color(val);
         color_val[n] = val;
    }
}
* This function outputs an array of x char color values
* to a 256-color xterm.
*/
void output_mandel_line(int fd, int color_val[])
{
    int i;
    char point ='@';
    char newline='\n';
```

```
for (i = 0; i < x \text{ chars}; i++) {
         /* Set the current color, then output the point */
         set xterm color(fd, color val[i]);
         if (write(fd, & point, 1) != 1) {
             perror("compute_and_output_mandel_line: write point");
         }
    }
    /* Now that the line is done, output a newline character */
    if (write(fd, &newline, 1) != 1) {
         perror("compute_and_output_mandel_line: write newline");
         exit(1);
}
       void *compute_and_output_mandel_line(void *arg) //arg points to an
       instance of pthread_struct
            int i; //i is the line we have now
            int line2=*(int *)arg; //line2 is the first line of the thread(0,1,...,n-1)
                         //some explanation about pointers: arg points to
       pthread_struct,
                         //with (int *)arg we are dereferencing arg to get the
       address of the
                         //instance and with *(int *)arg we get the real value of the
       instance
           for (i=line2;i<y_chars;i=i+thread_no) //the next line of the thread is
       given by i,i+n,i+2n etc
            int color_val[x_chars];
            compute_mandel_line(i, color_val); //compute i line
            sem wait(&thread[(i%thread_no)].semaphore);
                                                                   //syncronization
       begins, we wait until semaphore of the specific thread comes
            output_mandel_line(1, color_val);
                                                      //draw the line to the standart
       output
            sem_post(&thread[((i%thread_no)+1)%thread_no].semaphore);
       //increase the semaphore of the next thread
       /*
       An example to explain the above semaphores:
       We have 2 threads(thread_no=2) so line 0,2,4,.. is painted by thread 0 and
       line 1,3,5,..
       is painted by thread 1.
```

```
If for example we want to compute line 5(i=5), then we have to bring
semaphore
for thread 1(to lock) and we do it with i%thread_no=1.Then we print.Then we
unlock and we have to bring
the semaphore for the next thread(thread 0 again) and we do it with
((i%thread_no)+1)%thread_no=(1+1)%2=0.
*/
return 0;
void *safe malloc(size t size)
  void *p;
  if ((p = malloc(size)) == NULL) {
    fprintf(stderr, "Out of memory, failed to allocate %zd bytes\n",
      size);
    exit(1);
  }
  return p;
void usage(char *argv0)
  fprintf(stderr, "Usage: %s thread_no\n\n"
    "Exactly one argument required:\n"
    " thread_no: The number of threads to create.\n",
    arqv0);
  exit(1);
int main(int argc, char *argv[])
signal(SIGINT, signalhandler);
    int line2,create,join;
    if (argc != 2)
    usage(argv[0]);
    }
    xstep = (xmax - xmin) / x_chars;
    ystep = (ymax - ymin) / y_chars;
```

```
* draw the Mandelbrot Set, one line at a time.
     * Output is sent to file descriptor '1', i.e., standard output.
    int threads = atoi(arqv[1]);
    thread no=threads;
    if (thread_no < 1 | | thread_no > y_chars-1)
    printf("Usage: %s thread_no\n\n"
    "Out of borders:\n"
    " thread_no: The number of threads to create.\n",argv[0]);
    exit(1);
    }
    thread=(pthread struct
*)safe_malloc(thread_no*sizeof(pthread_struct));
    sem_init(&thread[0].semaphore,0,1); //We initialise
semaphore(semaphore 0) with value 1
    if (thread no>1)
                        //If we have many threads then we have the same
number of semaphores
    {
    for (line2 =1; line2 < thread_no;line2++)</pre>
        sem_init(&thread[line2].semaphore,0,0); //these semaphores have
value 0 because they wait
    }
    for (line2=0;line2<thread_no;line2++) //We create thread_no threads
and each one goes to the
                          //respective line to begin from there
    thread[line2].line=line2;
                                   //So if we have 2 threads then the
1st(thread[0])
                          //begins at line=0 and the second
                          //(thread[1]) begins at line=1
create=pthread_create(&thread[line2].thread_id,NULL,compute_and_output
mandel_line,&thread[line2].line);
        if (create) {
        perror_pthread(create, "pthread_create");
        exit(1);
    }
    for (line2=0;line2<thread no;line2++) //We join threads for the output
```

```
join=pthread_join(thread[line2].thread_id,NULL);
    if (join){
        perror_pthread(join, "pthread_join");
      }
}
reset_xterm_color(1);
return 0;
}
```

Το Makefile που φτιάξαμε:

CC = gcc

CFLAGS = -Wall -O2 -pthread

all: mandel

mandel: mandel.o mandel-lib.o

\$(CC) \$(CFLAGS) -o mandel mandel.o mandel-lib.o

mandel.o: mandel.c

\$(CC) \$(CFLAGS) -c -o mandel.o mandel.c

mandel-lib.o: mandel-lib.c

\$(CC) \$(CFLAGS) -c -o mandel-lib.o mandel-lib.c

> Έξοδος εκτέλεσης προγραμμάτων της 3.2


```
oslaba21@os-node1:~/3/3.alex/3.2$ ./mandel
Usage: ./mandel thread_no

Exactly one argument required:
    thread_no: The number of threads to create.

oslaba21@os-node1:~/3/3.alex/3.2$ ./mandel 0
Usage: ./mandel thread_no

Out of borders:
    thread_no: The number of threads to create.

oslaba21@os-node1:~/3/3.alex/3.2$ ./mandel 40
Usage: ./mandel thread_no

Out of borders:
    thread_no: The number of threads to create.
```

🕨 Ερωτήσεις της 3.2

- 1. Σε αυτή την άσκηση χρειαζόμαστε τόσους σημαφόρους όσους είναι και ο αριθμός των threads, καθώς κάθε thread έχει τον δικό του σημαφόρο προκειμένου να ξέρει πότε να τυπώσει αυτό και πότε να περιμένει τα υπόλοιπα threads να τυπώσουν.
- 2. Αρχικά γράφοντας την εντολή cat /proc/cpuinfo στο command line βλέπουμε ότι διαθέτουμε επεξεργαστή 4 πυρήνων:

Στην συνέχεια, χρησιμοποιώντας την εντολή time μπορέσαμε να χρονομετρήσουμε την εκτέλεση του σειριακού και του παράλληλου προγράμματος:

Για το σειριακό:

```
real 0m1.021s
user 0m0.968s
sys 0m0.028s
```

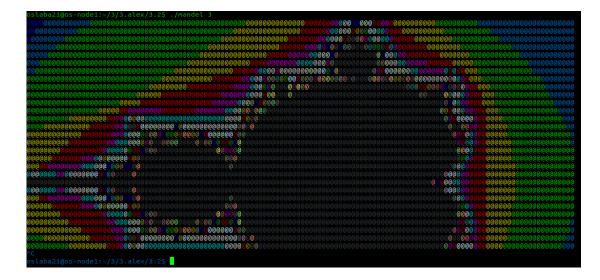
Για το παράλληλο με 2 threads:

```
real 0m0.610s
user 0m1.140s
sys 0m0.016s
```

Ενδεικτικά για το παράλληλο με 39 threads:

```
real 0m0.174s
user 0m1.136s
sys 0m0.024s
```

- 3. Λαμβάνοντας τα παραπάνω δεδομένα υπόψιν, βλέπουμε πως υπάρχει επιτάχυνση στο παράλληλο πρόγραμμα σε σχεση με το σειριακό. Πιο συγκεκριμένα, έχουμε χρησιμοποιήσει συγχρονισμό με την χρήση των semaphores προκειμένου να επιτύχουμε σωστή εκτύπωση ενώ ο υπολογισμός των γραμμών γίνεται παράλληλα.
- 4. Βλέπουμε ότι αν πατήσουμε Ctrl-C το terminal αλλάζει χρώμα και κρατάει το χρώμα που είχε υπολογιστεί για την τελευταία γραμμή, δηλαδή:

Γνωρίζοντας ότι για το Ctrl-C ισχύει:

• Ctrl + C is abort in UNIX:

In POSIX systems, the sequence causes the active program to receive a SIGINT signal. If the program does not specify how to handle this condition, it is terminated. Typically a program which does handle a SIGINT will still terminate itself, or at least terminate the task running inside it.

Θέλουμε να τροποποιήσουμε το πρόγραμμα μας ώστε μόλις λαμβάνει το σήμα SIGINT, να το αγνοούμε, να κάνουμε reset το χρώμα μέσω της δοθείσας συνάρτησης reset_xterm_color(1) και να τερματίζουμε το πρόγραμμα. Γι'αυτό φτιάχνουμε τον ακόλουθο signal handler:

Όπου πράγματι δουλεύει καθώς:

```
| State | Stat
```